

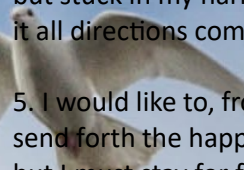

In memory of
Maren Kirstine Jensen
1935 - 2024

SIG NÆRMER TIDEN

1. Sig nærmer tiden, da jeg må væk,
jeg hører vinterens stemme;
thi også jeg er kun her på træk
og haver andensteds hjemme.
2. Jeg vidste længe, jeg skal herfra;
det hjertet ikke betyder,
og derfor lige glad nu, og da
på gennemrejsen jeg synger.
3. Jeg skulle sjunget lidt mer måske -
måske vel også lidt bedre;
men mørke dage jeg måtte se,
og storme rev mine fjedre.
4. Jeg ville gerne i Guds natur
med frihed spændt mine vinger,
men sidder fast i mit snævre bur,
det alle vegne mig tvinger.
5. Jeg ville gerne, fra højen sky
udsendt de gladere sange;
men blive må jeg for kost og ly
en stakkels gældbunden fange.
6. Tit ligevel til en smule trøst
jeg ud af fængselet titter
og sender stundom min vemodsrøst
med længsel, gennem mit gitter.
7. Lyt og, o vandrer! til denne sang,
lidt af din vej du hidtræde!
Gud véd, måske det er sidste gang,
du hører livsfangen kvæde.
8. Mig bæres for, som ret snart i kvæld,
at gitterværket vil briste;
thi kvidre vil jeg et ømt farvel;
måske det bliver det sidste.

SO NEARS THE TIME

1. So nears the time, when I must leave,
I hear winter's voice;
for I, too, am only here passing through
and have elsewhere home.
 2. I knew long, I must leave herefrom;
what the heart does not cling to,
and therefore resigned now, and even
on the journey I sing.
 3. I should have sung a little more maybe -
perhaps also a little better;
but dark days I had to see,
and storms tore my feathers.
 4. I want to be in God's nature
with freedom stretching my wings,
but stuck in my narrow cage,
it all directions compels me.
 5. I would like to, from high in the clouds
send forth the happier songs;
but I must stay for food and shelter
a poor debt-ridden prisoner.
 6. Often still for a bit of comfort
I out of the prison look
and sometimes send my sad voice
with longing, through my lattice.
 7. Listen, O wanderer! to this song,
little off your way you here tread!
God knows, maybe it's the last time,
you hear the lifer sing.
 8. I'm carried forward, as quite soon the end,
that the latticework will burst;
for I will chirp a tender farewell;
maybe it will be the last.
-

Digtet er Præludium til digtsamlingen Trækfuglene - Naturkoncert, af Steen Steensen Blicher (1782–1848). Det blev første gang trykt i Randers Avis i forbindelse med indbydelse til digtsamlingen, som udkom i august 1838.

This poem is the Prelude to the collection of poems The Migratory Birds - Nature Concert, by Steen Steensen Blicher (1782–1848). It was first printed in Randers Avis newspaper in connection with an invitation to a poetry collection, which was issued in August 1838.

I Sig Nærmer Tiden tegner Steen Steensen Blicher et billede af sig selv som trækfuglen, der er på vej ud på sit sidste træk.

In Sig Nærmer Tiden, Steen Steensen Blicher draws a picture of himself as the migratory bird on its way out on its last migration.

Af de mange bud på melodier, er Oluf Rings (1884-1946) melodi fra 1922 den med størst folkelig appel.

Of the many proposals for melodies, Oluf Ring's (1884-1946) melody from 1922 is the one with the greatest popular appeal.

Renditions:

- Sig Nærmer Tiden, Da Jeg Må Væk - Eivør Pálsdóttir
www.youtube.com/watch?v=Hrc_9AZZQU&t=105
- Sig Nærmer Tiden - Pernille Rosendahl & Henrik Dam Thomsen (LIVE)
www.youtube.com/watch?v=vu2uTmxlbuw
- Sig Nærmer Tiden - Rosalinde Mynster
www.youtube.com/watch?v=mDMDpclQKd8
- Sig Nærmer Tiden - Christine Kammerer
www.soundcloud.com/chriskam89/08-sig-naermer-tiden
- Sig Nærmer Tiden - Frans Rasmussen
www.youtube.com/watch?v=301q9tCL1Es
- Sig Nærmer Tiden, Da Jeg Maa Væk - Aksel Schiøtz
www.archive.org/details/78_sig-nrmer-tiden-da-jeg-maa-vk_aksel-schiotz-folmer-jensen-st-st-blicher-oluf-r_gbia7005353a